

Jeg vil også gerne understrege, at det er centralt for os i forbindelse med brugerbetaling, at vi tager hensyn til de borgere, der er i en økonomisk vanskelig situation, sådan som det f.eks. sker, når vi lægger trangsvurderingen til grund i den sociale lovgivning. Jeg vil også godt nævne, at spørgsmålet om brugerbetaling selvfølgelig skal holdes op imod andre hensyn, f.eks. ønsket om fortsat at fremme sundhedsbyggende foranstaltninger, og at der derfor på dette område bør være en lav eller slet ingen brugerbetaling.

Lad mig sige det klart, at ud fra vort synspunkt kan brugerbetaling aldrig afløse den solidariske skattefinansiering. Det ville fuldkommen vælte vort samfund, og det ville også betyde farvel til velfærdssamfundet, som vi kender det i dag. Men vi står over for ganske betydelige udfordringer i fremtiden. Vi ved, at der bliver flere ældre, vi ved, at borgerne vil stille stigende krav, og vi må forvente, at de offentlige udgifter også kommer under pres. Så er det selvfølgelig logisk fortsat at tage en drøftelse og gøre nogle overvejelser om, i hvilket omfang vi kan anvende brugerbetaling til at påvirke efterspørgslen efter de offentlige serviceydelser, og en vis brugerbetaling kan også bidrage til at skabe bedre økonomisk sammenhæng for borgerne og kommunerne mellem det ønskede serviceniveau og den pris, man kan tage herfor.

Lad mig slutte med at sige, at vi i Socialdemokratiet holder fast i hovedprincippet om finansieringen af vort velfærdssystem, nemlig at den hviler på en solidarisk skattefinansiering, men at vi forventer, at der også i fremtiden vil være en beskedent brugerbetaling på en række områder. Og så skal jeg sige, at selv om jeg forstod på formanden, at det var lidt i strid med forretningsordenen, at vedtagelsesforslaget blev fremsat under begrundelsen, støtter vi alligevel forslaget.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg har to spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører, som talte meget om den solidariske skattefinansiering.

Når nu Socialdemokratiet, som jeg har forstået, går så voldsomt ind for euroen og det, der følger af den, mener ordføreren så, at man fuldstændig kan opretholde det, han kalder den solidariske skattefinansiering af f.eks. de forskellige former for sociale pensioner? Man har jo et helt andet system i Euroland med f.eks. dag-

penge og den slags, hvor man har flere forsikringsordninger. Det var det ene spørgsmål.

Det andet er: Er brugerbetaling altid asocial? Hvem er det egentlig, der bruger bibliotekerne, som er fuldstændig gratis, mest? Er det ikke de velbærgede og dem med de høje indkomster? Og hvem er det egentlig, der går i teatret, hvor billetterne er kunstigt billige? Er det ikke også de velbærgede og dem med de høje indkomster?

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Det, der især interesserer CD, er den usikkerhed, jeg fornemmer, der er skabt i befolkningen om, hvad vi egentlig vil fremover. Den usikkerhed opstår jo på baggrund af de mange meldinger fra bl.a. Kommunernes Landsforenings formand Anker Boye om, at så griber man ind på det ene og det andet område, og – som det også er blevet sagt – at vi ikke kan opretholde det samme niveau for velfærden og ikke kan finansiere den på samme måde fremover.

For at blive klar over, hvorfor debatten er så nødvendig og også skal være fremadrettet, har jeg kigget i noget, der hedder Europæisk Atlas for Social Finansiering, og set, at i Danmark er det sådan, at arbejdstagerbidraget til velfærden ligger på 5 pct. og arbejdsgiverbidraget på 8,7 pct., mens staten finansierer de 86,3 pct. Så kan man sige sig selv, at det kan staten jo ikke blive ved med.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil sige, at jeg synes også, den socialdemokratiske ordførertale efterlod flere spørgsmål, end den efterlod svar.

Jeg synes ikke, jeg hørte den socialdemokratiske ordfører forholde sig til, hvad det er for nogle vitale områder, grundopfattelsen skal udmønte sig på – den grundopfattelse, at velfærden skal være solidarisk skattefinansieret. Hvad er det for nogle vitale områder, den skal udmønte sig på, og hvor er det så, man kan tillade, at der kommer øget brugerbetaling? Samtidig sagde den socialdemokratiske ordfører, at vi kan jo se, at der kommer stigende krav, og der kommer stigende sociale problemer med flere ældre, osv. osv.

Ordførertalen løste jo slet ikke det problem, at grænserne er flydende i øjeblikket, og at der ikke bliver givet nogen pejlemærker for, hvordan man agter at fortsætte i fremtiden. Hvad er